

DNF in Livigno

Livigno - 1 September 2017

3 uur loopt de wekker af. Ik kijk door het raam naar buiten, en zie dat het nog steeds flink regent.... De weersvoorspellingen klopten dus helaas.

De wisselzone is geopend tussen 4 en 5, en ik besluit om mijn wetsuit in de auto aan te schieten. Ik schat de temperatuur buiten op 6 graden, en hoorde dat de watertemperatuur rond de 13/14 graden is.

Altijd nog warmer dan de de watertemperatuur tijdens de Celtman in 2015, maar toch.....

10 over 5 moeten we ons verzamelen in de wisselzone.

We zien nogal wat lege plaatsen in de rekken waar de fietsen hangen, dus veel atleten hebben beslist niet te starten met deze weersvooruitzichten.

Kwart over 5 is het dan eindelijk zo ver! De Icon Xtreme Triathlon is gestart.

We starten vanaf de kant, dus van te voren wennen aan de kou is er niet bij.

Vooraf het ijskoude water op het voorhoofd, en het langzaam vol lopen met ijskoud water in mijn pak zijn de eerste signalen dat het inderdaad erg koud water is.

We zwemmen even in een goep, en na een minuut of 10, zwem ik nog met een paar man bij elkaar.

Er is af en toe flink wat golfslag, veroorzaakt door de wind, dus soms krijg ik onverwachts een slok water binnen.

Nou is er niet veel mis met de water kwaliteit, dus misschien zelfs een voordeel om af en toe het vocht wat bij te vullen..

Even later ben ik ook dat groepje kwijt, en moet ik dus zelf gaan navigeren, en dat is een probleem. Het is nog steeds donker, en op veel plaatsen zie ik felle lichten in het water.

Ik zwem er naar toe, maar in plaats van een boei, blijkt het een kano met zoeklicht te zijn, die de zwemmers in de gaten houdt.

Ze wijzen me de richting aan, en inderdaad, ik zie in de verte af en toe iets knipperen.

Helaas moet ik mijn hoofd wel erg ver boven water halen, om iets te kunnen zien, dus besluit ik maar om de 9 slagen een keer goed te kijken.

Ondertussen ben ik gewend aan de kou, mijn zwembrillette zit goed, en langzaam komen de lichtjes van de boeien steeds meer in zicht.

Bij de passage van de laatste boei probeer ik de weg terug te vinden, en een man in een kano wijst me de juiste richting aan.

Ik begin te zwemmen, maar zie niets...

Hmmmm....dat gaat niet goed. Toch maar even stoppen, en watertrappelen. Enige wat ik zie is nog een zwemmer een eind links van mij.

Ik zwem er naar toe, en zie ineens in de verte licht, en kan ook het vuur onderscheiden waar de wisselzone moet zijn.

Langzaam begin ik steeds meer last te krijgen van de kou, en op een gegeven moment heb ik weinig gevoel in mijn linkerhand, en in mijn beiden voeten.

Een beetje paniek, want ik begin me al wat zorgen te maken over de "cut off" tijd. Na 2 uur pas uit het water is namelijk einde wedstrijd.

Zo snel mogelijk probeer ik de kant te bereiken, want ik weet dat het alleen slechter kan worden naarmate de tijd verstrijkt.

Ha...daar zijn de vlaggen, en daar is de wisselzone.

Nog even doorzwemmen, en ik ben in ieder geval weer aan de kant.

In tegenstelling tot bij de Celtman en Swissman is hier geen hulp, en moet je zelfstandig uit het water komen, en dat valt niet mee met twee voeten waar je nagenoeg geen gevoel meer in hebt.

John staat me op te wachten in de regen, en begeleid me naar de tent.

1u17 is mijn tijd, dus dat is eigenlijk nog best goed gezien de omstandigheden.

De wissel verloopt wel wat moeizaam, en na ongeveer 20 minuten zit ik pas op de fiets.

Omdat het nog steeds regent, en de vooruitzichten slecht zijn, heb ik 4 lagen kleding aangedaan.

Na een paar kilometer haal ik al iemand in, en heb er nog een paar gezien waar ik naar toe rijd.

Bovenin aangekomen na de eerste pas, stop ik om wat te eten, en vertel ik John nog dat het lekker gaat.

Hierna een technisch afdalinkje, met een stoplicht.

Niet veel later (na de grensovergang naar Zwitserland) de Bernini pas. Een pittige klim, en ondertussen komt de regen met bakken uit de lucht.

Ook waait het flink, en moet ik mijn stuur goed vasthouden.

En dan gaat het fout....

De eerste lange afdaling is normaal gesproken de beloning voor het lange klimwerk van te voren, maar nu is het helaas afzien.

Met de minuut krijg ik meer kou, en al vrij snel zit ik helemaal bibberend op de fiets.

Ook de natte handschoenen koelen af tot in de buurt van het vriespunt, en remmen wordt lastig.

Na de afdaling is er een relatief vlak stuk, maar zodra ik een beetje snelheid opbouw krijg ik meer koud.

Heel mijn fiets schud ondertussen, en het klappertanden houdt niet meer op.

Ik zie een bushalte en besluit te stoppen om te kijken of ik me op kan warmen.

Kletsnat stap ik de auto in, en John zet de verwarming op 25 graden. Na 40 minuten zit ik nog te rillen van de kou, en begin me te realiseren dat uitstappen misschien de enige optie is.

Na ruim een uur is het trillen even gestopt, maar zodra ik de kou in stap begint het gelijk opnieuw. Het regent nog steeds, dus.....ik besluit te stoppen.

We lichten de organisatie in, en draaien om terug richting Livigno.

Na een douche van 40 minuten ben ik weer terug opgewarmd, en tijdens het inleveren van de tracker en chip horen we dat de Stelvio pas ondertussen ook dicht gesneeuwd is.

Wat mijn jubileum triathlon moest worden (zou mijn tiende finish op een hele triathlon worden), werd helaas een DNF (did not finish).

Van de c.a. 120 ingeschreven deelnemers is uiteindelijk de helft gefinished, dus dat maakt het allemaal weer wat dragelijker, maar het blijft een flinke domper.

De volgende ochtend worden we wakker, en zijn ook de straten van Livigno wit. Een extreme triathlon met extreme temperaturen dus.....

Dus nu weer vooruit kijken.

Begin Oktober de Singel loop (halve marathon), eind Oktober de marathon van Etten Leur, en eind December de Hel van Kasterlee.

Ik hoef in ieder geval niet te herstellen, dus kan gelijk voluit gaan trainen voor het najaar.

En voor volgend jaar.....

Ja, dan hoop ik voor de Norseman Xtreme triathlon ingeloot te worden. Dat wordt dus spannend eind dit jaar.

Enrolment for 2018 will open November 1st and close November 5th.

Enrolment will open November 1st at 9pm CET.

Enrollment will close on Sunday November 5th at 18:00 CET. This is NOT a first come first

serve event. All who enroll at any time during the days that enrollment is open, have a ticket in the draw.

Due to our very limited capacity in our race, we can only accept [individual registrations](#) for the draw.

If you applied for 2016 with no luck and apply again for 2017 you will get two chances in the 2017 draw. If you're unlucky again for 2017 and try for 2018 you will get three chances and so on. This will never be a guarantee for a slot, but it will improve your chances compared to people registering for the first time.